

3. nedeľa Veľkonočná 2023 A2

AI Väčšina z nás má nejakú skúsenosť so zúfalstvom, beznádejou. Rôzne životné bolesti a utrpenia nás často k tomu privádzajú. Pokušenie utrpenia a bolesti spočíva v tom, že dovoľíme, aby nás zdrvilo a presvedčilo nás, že Boh sa o nás nezaujíma, že je od našej bolesti a utrpenia vzdialený. Akoby nás nechal napospas.

KE Posolstvo dnešnej nedele však ukazuje presný opak: Ježiš žije. Žije medzi nami. Ježiš je s nami. Hovorí s nami, učí nás, posilňuje nás. Napĺňa Božie zjavenie, že Boh je Emanuel – Boh s nami.

DI Brant Pitre v knihe *Ježiš a židovské korene Eucharistie* komentuje dnešné evanjelium slovami: - Všimnite si dve veci. Po prvé, čitatelia si niekedy myslia, že učeníci jednoducho Ježiša nespoznali. Ale to je nepravdepodobné. Veď uplynuli len tri dni od toho, čo ho videli naposledy. To tak rýchlo zabudli, ako vyzerá ich Učiteľ? Ešte dôležitejšie je však to, že ani Lukáš to nehovorí. On uvádza, že „ich oči boli zastreté, aby ho nepoznali“. Ježiš sa vo svojom vzkriesenom tele dokáže zjavovať v akejkoľvek podobe. A Ježiš sa môže vo svojom vzkriesenom tele aj ukrývať.

Po druhé, všimnite si, v akom stave bola viera týchto učeníkov. Verili ešte v Ježiša? Nevyzerá to tak. Nielenže boli smutní z toho, čo sa s Ježišom stalo, ale oni o ňom už ani nehovorili ako o Mesiášovi. Vlastne Ježiša degradovali na „proroka“ - iste, mocného v činoch aj reči, no predsa len proroka. Podľa ich očakávaní Mesiáš nemal skončiť mŕtvy na rímskom kríži. A hoci aj počuli zvesti o zmŕtvychvstaní, neverili im.

A ako reagoval Ježiš na tento nedostatok ich viery? Čo urobil? Vrátil sa k židovským Písmam. Vysvetlil im, že práve v nich možno nájsť kľúče k odomknutiu tajomstva jeho umučenia, smrti a zmŕtvychvstania. No tu sa ten príbeh nekončí. Vlastne všetko to, čo Ježiš až do tejto chvíle robil, bolo len prípravou na to, čo sa stalo potom: Lámaním chleba sa im otvorili oči a spoznali Ho. Aký je význam tejto tajomnej udalosti? Odpoveď spočíva v „lámaní chleba“. Až dotedy, kým si Ježiš nesadol s učeníkmi k stolu a nezopakoval svoje úkony z Poslednej večere, ich oči boli zastreté tak, že ho nespoznali. Kým nevzal chlieb, nepožehnal ho a nezačal ho lámať - čo robil aj pri Poslednej večeri, nemohli ho spoznať. Vzkrieseného Ježiša spoznali

až pri lámaní chleba. A vtedy, len čo ho spoznali, zmizol. Prečo? Ježiš im takto ukazoval spôsob, akým s nimi bude odteraz. Po svojom nanebovstúpení už nebude s nimi v podobe človeka. Odteraz, s výnimkou zjavenia sa Pavlovi na ceste do Damasku, s nimi bude pod spôsobom eucharistického chleba.

PAR Ježiš prostredníctvom svojho zázračného zjavenia sa na ceste do Emáuz ukázal svojim učeníkom, že Eucharistia je jeho ukrižované a vzkriesené telo. A v tomto vzkriesenom tele už nebude obmedzovaný priestorom ani časom, ba ani vonkajšou podobou. Vzkriesený Ježiš sa môže zjaviť, kedy chce, kde chce, ako chce a v akejkoľvek podobe. Môže sa skryť tak, ako sa skryl na ceste do Emáuz. Po svojom zmŕtvychvstaní sa im bude zjavovať pod rúskom Eucharistie. Práve preto učeníci odchádzali s radosťou z toho, že „ho spoznali pri lámaní chleba“. - Túto skúsenosť si veriaci odovzdávajú z pokolenia na pokolenie.

MY Pred dvesto rokmi istá krásna mladá žena, členka episkopálnej cirkvi, sprevádzala svojho manžela, obchodníka, do Talianska. Štyri zo svojich piatich detí nechali doma u iných členov rodiny. Do Talianska sa plavila v nádeji, že zmena ovzdušia pomôže jej manželovi, ktorý si poškodil zdravie, keď sa snažil zachrániť svoj upadajúci obchod. Zomrel však v Livorne. Smútiacu mladú ženu prijala talianska katolícka rodina, obchodní partneri jej zosnulého manžela. Zostala u nich tri mesiace, kým sa mohla vrátiť domov. Katolícka viera jej hostiteľov urobila na mladú vdovu silný dojem - najmä ich úcta k Eucharistii: pôst pred každou omšou, častá účasť na svätej omši. Ich zbožnosť, s akou pristupovali k svätému prijímaniu, a poklona, ktorú preukazovali Najsvätejšej sviatosti, keď bola vystavená na adoráciu alebo nesená v procesii počas sviatkov. Postupne sa jej zlomené srdce uzdravovalo a rástla v nej túžba po tejto tajomnej Pánovej prítomnosti. Po návrate domov požiadala o prijatie do Katolíckej cirkvi. Krátko po krste opísala svoje prvé prijatie Pána v Eucharistii ako najšťastnejší okamih svojho života. Pápež Pavol VI. 14. septembra 1975 vyhlásil túto ženu za svätú - Elizabeth Ann Setonová sa stala prvou kanonizovanou Američankou. Eucharistia bola pre ňu znakom a príčinou jednoty s Bohom a Cirkvou. ADE Často hľadáme riešenia tam, kde nie sú. Objavujme Božie riešenia v Jeho slove a sviatostiach. Viera a nádej nás zmení. Amen.